

DE SPARTAAN

Hét clubblad van de Sparta Motorclub

www.spartamotorclub.nl - inzage exemplaar

DRENTHE RIT

TWENTE RIT

SNERTRIT

IN DEZE SPARTAAN

- 3 Van de voorzitter
- 4 Agenda
- 4 Bericht van uw penningmeester
- 5 Onderdelendag
- 6 Vakantie vieren in eigen land
- 8 Drentherit
- 10 Sparta Victoria van 1953 van Ida
- 12 Twenterit
- 13 Foto wedstrijd
- 14 Snertrit
- 16 Ontstekingstijdstip Afstelhulpmiddel
- 19 Nationaal Veteraan treffen
- 20 Rondje Sparta van Theo

Sparta lichtbak

FOTO VOORPAGINA: Theo van der Werff

SPARTA-WHATSAPP GROEP

Als je wilt deelnemen aan de Sparta WhatsApp groep (met ruim 55 Spartaclubleden) dan kun je je aanmelden.

Zie De Spartaan 2 - 2024, pagina 17 voor uitgebreide informatie.

COLOFON

BESTUUR

Voorzitter: **Louis Gielen**

Secretaris: **Tinie Woning**

Penningmeester en ledenadministratie:
Bob Dijkstra

Algemeen bestuurslid en onderdelenfonds:
René Woning

Algemeen bestuurslid en toerritten:
Erik van Wijk

COMMISSIES EN MEDEWERKERS

Documentatie: **Kees Ruijgh**

Evenementen: **Peter Verkleij**

Spartakleding: **Jos Verkleij**

Webmaster: **Wim Nieuwhoff**

Redactie: **Madelèn Essens**

Ontwerp clubblad De Spartaan: **Madelèn Essens**

TECHNISCHE VRAAGBAKEN

JLO, ontsteking & dynamo's:

René Woning

Peter Verkleij

Villiers: **René Woning**

Victoria: **Peter Verkleij**

Sachs: **Marco Schuurmans**

Kopij voor De Spartaan kunt u mailen naar
redspartamc@gmail.com

De Sparta Motorclub Nederland is opgericht op 11-7-1993, geregistreerd bij de Kamer van Koophandel.

Clubblad de Spartaan verschijnt 4 maal per jaar, in de maanden maart, juni, september en december.

De contributie voor leden bedraagt 27,50 euro per jaar. Donateurs betalen jaarlijks ten minste dit bedrag. Het lidmaatschap voor een gezinslid bedraagt 5 euro per jaar. Voor alle drie geldt een eenmalig inschrijfgeld van 2,50 euro. Het lidmaatschap bedraagt inclusief inschrijfgeld 16,25 euro, indien dit wordt afgesloten tussen 1 juli en 31 december.

VAN DE VOORZITTER

Bij de laatste bestuursvergadering begin november zijn Chris, Madelèn en Paul online ook aangeschoven. Dat is naast gezellig ook heel praktisch, zo komen eventuele problemen waar zij tegenaan lopen en vragen die zij hebben ook aan bod, en kunnen we de lijnen kort houden. Zij hebben ook leuke ideeën hoe de Sparta motorclub een actieve club kan blijven.

Bij elke club is dit belangrijk, een krachtig bestuur en actieve leden. Om alle leden er meer bij te betrekken komt er (per post) binnenkort een enquête over de toerritten.

Een opgeruimd magazijn

Op 25 oktober jongstleden is het voltallige bestuur samen met Jeroen bezig geweest met het opruimen van het onderdelenmagazijn in Voorst. Klokslag 10.00u was iedereen aanwezig en bij een kop koffie werden de taken verdeeld.

Peter en Jeroen gingen voortvarend aan de slag met de kleine onderdelen die op de tafels stonden, spoelen meten, schroefjes bij elkaar zoeken, enz. enz. Alles zit nu weer netjes in de gesorteerde dozen. Wat een engelengeduld hebben deze mannen.

Tinie, René, Erik en Louis hielden zich bezig met de overige onderdelen. Alles naar buiten om de goede en slechte onderdelen uit te sorteren. Door de jaren heen is er veel bij gekomen, maar niet altijd logisch geordend. Daar hebben we weer orde in gebracht: de goede materialen eruit gezocht om te bewaren, de overige kapotte en roestige spullen gaan binnenkort naar het oud ijzer.

Zelf heb ik de vele Villiers asjes, tandwielen, vliegwielen en carburateurs mee naar huis genomen om daar verder uit te zoeken.

Om 16.30u sloten we na de laatste koffie een super gesorteerd onderdelenmagazijn. Helemaal klaar voor de inmiddels gehouden onderdelendag. Die dag, 2 november jongstleden, is er weer veel verkocht, we zagen daarbij gelijk het positieve effect van onze opruimactie. Ook mooi dat René alle prijzen van de onderdelen in het hoofd heeft zitten!

Mijn oude Sparta Victoria

Dit weekend zat ik in mijn oude Sparta-foto's te bladeren. Zie daar een Sparta Victoria, ooit ongeveer 20 jaar geleden verkocht, aan wie weet ik niet meer. Volgens de RDW is hij inmiddels in handen van de 5e eigenaar. Ben jij of ken jij de huidige eigenaar van mijn oude Sparta? Ik ben best benieuwd dus laat het me weten!

Mijn oude Sparta Victoria

Verder tot ziens bij de komende beurzen, technische dagen en de Algemene Leden Vergadering op 30 maart 2025. Volg voor actuele data en locaties de agenda op de website, en hou ook de mailings in de gaten.

Veel leesplezier.

Uw Spartavorzitter,

Louis

AGENDA

**Voor alle evenementen geldt:
info volgt**

14 en 15 december

Central Classics in Houten

De Spartaclub heeft een stand op deze beurs.
Het is waarschijnlijk de laatste keer dat deze beurs gehouden wordt.

11 en 12 januari 2025

Moto Velo beurs in Rosmalen

De Spartaclub heeft een stand op deze beurs

Zaterdag 8 maart

Onderdelendag in Voorst

Zondag 30 maart

**Algemene leden vergadering
in Amersfoort**

Zondag 6 april

Kouwejattenrit

Zaterdag 12 april

Technische dag

Zondag 4 mei

Bloesemtocht

Zaterdag 21 juni

IJsseldelta-Wiedenrit

Zondag 7 september

Drenthe rit

Zondag 12 oktober

Snertrit

BERICHT VAN UW PENNINGMEESTER

Ook dit jaar ontvangt u medio december van mij een e-mail met daarin een betaalverzoek van de ING.

Mocht u inmiddels een ander mailadres hebben, of een e-mailadres dat mij nog niet bekend is: graag wijzigingen aan mij doorgeven!

Net na de Kerstdagen zal ik die betaalverzoeken versturen.

Diegenen waar ik (nog) geen e-mailadres van heb, zal ik in december een schriftelijk verzoek tot betaling sturen.

Eerder betalen mag natuurlijk ook.

Met vriendelijke groet,
Bob Dijkstra
penningmeester

ONDERDELENDAG

Voorst, 2 november

Voor dag en dauw opgestaan om op tijd in Voorst te zijn, op mijn verjaardag nog wel! Met René en Nikkie dit keer, en samen met Erik, Bob, Jos en

Ingrid (Peter was er niet!) liepen de voorbereidingen gesmeerd dit keer. De tenten stonden in no time, en toen konden we voordat het hek openging voor publiek nog even rustig een kopje koffie drinken (met gebak)!

De hele dag door is het lekker druk geweest. Nieuwe mensen ontmoet, en ook weer oude bekenden gezien! Het was weer ouderwets gezellig en de verkoop ging heel goed.

Er werd weer aan alle kanten aan René getrokken met vragen als: waar ligt dit en waar ligt dat? Of: wat kost dit of wat kost dat?

Twee mooie projecten zijn er verkocht. Een Sparta scooter, die we gedoneerd hebben gekregen(!), en een NL 200 in onderdelen.

Verder kregen we nog meer artikelen gedoneerd die zeker een nieuwe eigenaar zullen gaan krijgen.

Het was ons weer een waar genoegen!

Tinie Woning

Deze gedoneerde Sparta scooter is verkocht

Het was gezellig druk

Er was veel te koop

**Op onze website:
www.spartamotorclub.nl
staan veel meer foto's van
deze onderdelendag,
toerritten en evenementen.**

VAKANTIE VIEREN IN EIGEN LAND

Naar aanleiding van onze geweldige vakantie week met de Sparta's vorig jaar, wilden we dit jaar wéér zo'n week doen. Maar dan wel in andere provincies. We waren al ruim voor de vakantie aan het plannen en puzzelen hoe we dat dan moesten doen en in welke provincies! De afsluitdijk (fietspad) is nog steeds dicht, de dijk tussen Enkhuizen en Lelystad is een beetje tricky, en om Amsterdam heen is een ramp. De kans is daar veel te groot dat je op een snelweg terecht komt, of in Amsterdam uitkomt en daar zit je niet op te wachten. Toen kwamen we bij clublid Jeroen die aanbod dat we bij hem konden starten in Polsbroek. Daar dus de auto en aanhanger gestald voor deze week en gaan!

In de mooie "RouteYou" app hadden we ingevoerd dat we vanuit Polsbroek richting Venray wilden. We vertrokken na een ontspannen ontbijt met Jeroen en Ramona en al gauw kwamen we op bekend terrein, hier hadden we (met caravan) al eerder vakantie gevierd: Schoonhoven, Nieuwpoort, Goudriaan, Noordeloos en omgeving. Hier hadden we ons eerste pontje te pakken, over de Lek. Later die dag gingen we met een pont over de Waal en nog een keer over de Maas! En na 140 kilometers prachtige kleine weggetjes kwamen we aan op de 1e camping in Merselo, Noord-Limburg!

Op de pont

De tweede dag wilden we Zuid-Limburg aantikken. Ook weer over de mooiste kleinste weggetjes helemaal binnendoor reden we 's middags zo Maastricht in! Toen op zoek naar een camping. Even ergens boodschappen doen en dan heb je zó aanspraak. Dus daar kregen we een tip voor een camping! Die dag eindigden we na 136 km in Sint Geertruid op een leuke boerderijcamping. Hier bleven we 2 nachten om de volgende dag een stuk door het heuvelachtige landschap van Limburg te rijden.

En dáár ging het ons uiteindelijk om! De mooiste weggetjes kwamen we natuurlijk weer tegen én stijgingen en dalingen! 12%, 14% én 15% hebben we gehad! En mensen, als ik dat met mijn kleine 125 cc Sparta met maar 4 pk kan, dan kunnen jullie dat ook! Het gaat wat langzaam zo steil omhoog, maar des te meer geniet je. Aangekomen in Vaals bij het Drielandenpunt mochten de Sparta's even uitrusten en deden wij een bakkie. Veel bekijks natuurlijk weer! De terugweg begon met een gigantisch mooie daling met haarspeldbochten, niet te kort, en via België en heel veel mooie weggetjes kwamen we na een hele dag toeren om 17.00 uur 's middags voldaan terug op de camping.

Dag 4 ging van Sint Geertruid naar Melick. We waren van plan om naar Posterholt te rijden (gewoon wat prikken op de kaart) maar uiteindelijk werd het dus Melick. Via Margraten, en een bakkie doen in Valkenburg. Wéér veel bekijks en leuke gesprekken. Via het smalste stukje Nederland door Duitsland gereden, weer mooie dingen gezien en na niet

Het Drielandenpunt in Vaals

zoveel kilometers (65 deze dag) kwamen we aan in Melick. We besloten om ook op deze camping 2 nachten te blijven staan. Aan de Sparta's hoofde niet te worden gesleuteld dus knapten we 2 campingfietsen op waarmee we de volgende dag de 20 km naar het witte stadje Thorn fietsten. Thorn, een stad met een geschiedenis die mij wel

aansprak: honderden jaren hebben de vrouwen daar geregeerd! Het was een mini-vorstendom waar de abdisvorstinnen regeerden. Het staatje had een eigen rechtspraak en sloeg haar eigen munt! En toen kwamen de Fransen daar in 1794 een einde aan maken. Er moest zoveel belasting betaald worden (per raam!!) dat veel arme mensen ramen dichtmetselden. Later zijn die lelijke gevels wit geschilderd om dit te maskeren, vandaar het

Grensplaats Spaanshuysken

Witte Stadje. Van dit stadje vol geschiedenis genieten we dus op onze rustdag, snap je? Op de camping aangekomen stonden er toevallig alleen maar Noord-Hollanders om ons heen. De camping lag

namelijk ook vlakbij het Pieterpad, en deze Pieterpad-fietsers en wij kwamen toevallig allemaal uit Noord-Holland. Ook gezellig!

Dag 6: de volgende dag was er weer een met weinig kilometers (we wilden nog niet naar huis, haha!) Van Melick kwamen we na 98 kilometers aan in Groesbeek. Wat een waanzinnig mooie omgeving! Onderweg kwamen we door America en we konden niet zomaar zonder te stoppen langs Ger en Marjo rijden! En wat bleek? Ze waren thuis! Iedereen die ze nog kent krijgt de groeten van Ger en Marjo. De gezondheid van Ger is niet helemaal top maar het gaat ze goed. Voor degenen die Ger en Marjo niet kennen: in America reden we in het verleden ook elk jaar een Spartarit!

Dag 7: vanuit Groesbeek was het natuurlijk een piepklein stukje, 65 kilometer, naar Polsbroek. Het ging zo vlot dat we veel vroeger dan gepland bij Jeroen en Ramona aankwamen. Maar dat was gelukkig geen probleem. We hebben veel moois gezien, veel kilometers gereden, ruim 700 (maar dat ging helemaal vanzelf!), en zijn weer een ervaring rijker! Wat een avontuur. En dit keer, merkten jullie het al?? Helemaal zonder pech!! Op naar de 3e editie!!

Tinie en René Woning

DRENTHERIT

Zwartemeer, 1 september

Deze keer willen wij eens wat minder een reisverhaal schrijven, maar meer de sociale belevenis van een motordag met de Sparta Motorclub weergeven. Te beginnen met onze eigen belevenissen op de heen en terugreis.

Wij (Jan, Christien en Henk) waren al vroeg op zaterdagmiddag van huis vertrokken. Dit omdat we nog wat inkopen in Duitsland wilden doen, onder andere een volle tank diesel tanken. Omdat Christien in Denekamp geboren is ging onze reis dus ook door, u raadt het al: Denekamp. En daar, net voor de grens, zaten een aantal tankstations met voor ons uit het westen aantrekkelijke prijzen. Maar nee, Henk dacht ik rij door, want in Duitsland is de diesel altijd goedkoper. Nou, ik zal jullie vertellen, dat was dus niet zo. Dus hebben we tenslotte net voor onze overnachtingsplaats getankt, voor uiteindelijk twee eurocent per liter duurder dan het goedkoopste tankstation in Denekamp. Grote hilariteit natuurlijk bij de twee medereizigers. Daarna met de camper naar de camperplek in Twist in Duitsland, net ten zuiden van Zwartemeer, voor de overnachting.

Nou, dat werd een gezellige avond in Twist, want daar stonden, zonder dat we het van elkaar wisten, kennissen uit Friesland die we hooguit éénmaal per jaar zien. Je komt soms mensen tegen in je leven waarvan de inhoud van hun schuur een afspiegeling van jouw eigen interesses is. En dat is iedere keer weer een verrassing om te zien. Nu hebben deze kennissen dus heel veel dingen waar wij beiden uitgebreid aandacht voor hebben. En we hebben ook nog gezamenlijke familie, daar kun je het dan ook nog even over hebben. Dan kan het dus wel eens laat worden, en dat werd het ook! Toen we de volgende morgen moesten vertrekken richting Zwartemeer was het dus toch nog even haasten met ontbijt en inpakken. De motoren snel even opgewreven, die waren wat nat en dof geworden door de ochtenddauw. Maar ook daarvoor kwamen we tijd te kort om het netjes en goed af te maken.

Bij aankomst bij het motor-café van MC Black Eagle waren er al diverse mensen aanwezig, en toen we de motoren afgeladen hadden zat iedereen al aan de koffie. En zo, heerlijk buiten in de zon met een bakkie koffie in de hand, zagen we de rest van het Sparta gezelschap binnendruppelen. Twintig Sparta's en een Honda bromfiets. Prachtig weer, niet te warm en niet te koud, gewoon een ideale motordag. Bijna alle oude bekenden waren weer aanwezig, dus er moest eerst nog flink bijgepraat worden. Juist het sociale contact binnen de Sparta Motorclub is wat ons zo aanspreekt. Wat hebben we genoten.

Start van deze rit

Het ging tijdens de rit ook voortreffelijk, op de reis tot de lunch hebben we dan ook helemaal geen uitvallers gehad. De rit was ook heel mooi, maar daar kan ik niet zoveel spannends over vertellen, dus dat moet u deze keer maar voor lief nemen. Wel zag ik iedere keer weer op de borden Klazienaveen op slechts ongeveer een tien km afstand staan, waarbij ik dacht, zijn we nu al klaar. Maar dan ging het toch weer door, weer verder van de startplek vandaan. Dat is ook wel logisch, want net als bij ons thuis heb je in een ontginningsgebied allemaal rechte wegen en kanalen. Daardoor is het hele gebied in grote rechthoeken verdeeld, waardoor je vaak een kruising tweemaal moet nemen.

Voor de lunch kwamen we uit in Barger-Oosterveld bij "De Serre". Hoewel we het zelf af moesten halen op een nummer dat luid omgeroepen werd, was de

Jos, Natascha, Paul en Gerrit

kaart geweldig uitgebreid. Zelf heb ik voor de verandering eens een portie nasi genomen en tot mijn verbazing zag ik om mij heen dat vrijwel iedereen een eigen aparte invulling had gegeven aan de ruime keus die er was. Toen eindelijk de laatste zijn eten op had hadden de eersten al een rookpluim achter hun motor hangen met een gezicht van: "Waar blijven jullie toch?" Men had blijkbaar niet goed meegekregen dat de eerste en laatste maaltijd met zo'n grote tussentijd geleverd waren. Maar zoals bij de Spartaclub gebruikelijk, werd de tijd tot de laatste klaar waren met eten gewoon volgemaakt met uitwisselingen over de toestand van de benzine, smeerolie, bougies, condensators en andere terugkerende ergernissen.

Na nog een tocht tot bijna het beginpunt (nu al terug in Klazienaveen?) en daarna weer helemaal naar Ter Apel (geen asielzoeker gezien) reden we vervolgens langs een heel lang recht kanaal terug naar Zwartemeer. Nog een vreemde kabelbaan over het kanaal gezien die in plaats van een veerpont of een brug diende om het kanaal over te steken.

Ja, en op het eind kwamen de problemen. Enkele stilstaande motoren, die het nog wel deden maar niet echt jofel liepen. Afslaan en weer starten. Wachten, rijden en weer even wachten. Gelukkig viel het allemaal wel mee en zijn we weer veilig bij de Black Eagle aangekomen. En zoals altijd werd er weer een rondje gegeven door de familie Vos (of

één van hen) en was het nog lang gezellig in de club. En zo druppelsgewijs als ze gekomen waren vertrokken de leden ook weer één voor één op huis aan. Dus toen het erg stil werd zijn we ook maar vertrokken. Weer een hele mooie reis naar huis gemaakt met nog steeds prachtig weer, waarna we rond half acht door de rest van de familie en Peer de hond thuis verwelkomd werden.

Organisator Jan, Louis, Adri en Peter

Heren Vos en overigen in Zwartemeer: hartelijk bedankt voor deze aangename verpozing en we rekenen weer op jullie voor volgend jaar. Zelfde tijd, zelfde plaats!

Christien en Henk

Sfeerfoto's in clubhuis MC Black Eagle

SPARTA VICTORIA VAN 1953 VAN IDA

In juli 2023 ben ik naar het 30-jarig jubileum van de Sparta Motorclub in Drenthe geweest. Mijn Sparta reed nog niet maar ik vond het tijd worden om mijn lidmaatschap weer eens handvaten te gaan geven. Ik ben lid sinds 1995 en ik heb sinds die tijd met hulp van de club de ontbrekende onderdelen bij elkaar verzameld om de Sparta op te knappen. Ik had mij al eens verbaasd over al die verslagen van activiteiten waarvan ik pas achteraf las dat ze geweest waren. Goed dus dat alle leden een uitnodiging per post kregen voor het 30-jarig jubileum weekend. Tijdens het weekend kwam ik erachter dat er informatie via de e-mail wordt verspreid, en sindsdien krijg ik die ook toegestuurd. Mijn vriendinnen maakten zich al bezorgd. Ida op de motor met allemaal vreemden (lees: vreemde mannen...) en dan ook nog met een tent op stap. Bij René Woning in de bak kon ik dat weekend 'proeven' hoe het er nu binnen de Sparta Club aan toe gaat. Toch maar eens zien of ik mijn Sparta Victoria van 1953 weer aan de praat krijg. Erik van Wijk zag in oktober 2023 een geschikte motor-transportaanhangertje te koop staan, dus met de Sparta ergens naar toe gaan zou geen probleem

meer hoeven te zijn. Alleen met de spanbanden kan ik nog niet goed overweg, maar er schijnen betere te bestaan.

Eerst de oude accu er af, een nieuwe accu bestellen en monteren. Met hulp van René via WhatsApp en foto's is dat gelukt. En dan de carburateur. Die was me toch vies.... Weer stuurde René foto's hoe ik die het beste kon schoonmaken.

Op 4 november 2023 ben ik naar

de onderdelendag geweest. Daar is met vereende krachten de oude benzine uit de tank gehaald en het elektrische gedeelte gecontroleerd en gerepareerd. En daarna liep de motor!

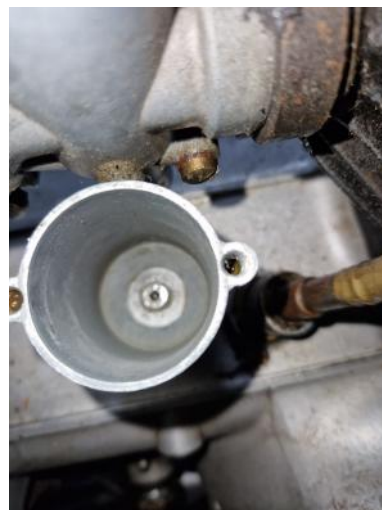
Wel lekte het benzineslangetje, dus op naar Eibergen voor een nieuwe. Ik had ook nieuwe slangklemmen nodig. Weer brachten app en foto's uitkomst. De zekering was ook doorgebrand, daarom op 23 november 2023 naar de smid. Toch kreeg ik de motor niet aan de praat.

Bougie? Nikkie Woning kwam langs. Proberen en ondertussen met pa bellen... maar helaas.

Op 12 juni kwamen Peter en Ingrid Verkleij. De nieuwe accu bleek niet genoeg spanning te hebben. Dus aan de druppellader. Ook werd de versnellingspook weer recht gezet.

En dan komt het moment om toch echt te gaan rijden. Helaas heb ik niemand als 'vangnet' die mij komt halen als het mis gaat.

Op 22 september was ik 's morgens verhinderd, maar 's middags naar Markelo rijden voor de Twenterit kon wel. Ik had mij voorgenomen om mijn neus te laten zien. Dus eerst in Markelo zien te komen. Maar hoe doe je dat, met Google Maps op de motor? Daar ik hoortoestellen draag kan dat via bluetooth. Maar de motor overstemde het geluid, dus onderweg gestopt en het geluid harder gezet. Toen ik er bijna was moest ik de bult op en toen sloeg de motor af. Balen, net bij appartementen waar ik veel bekijks had. Wonder boven wonder sloeg de motor gelijk weer aan. Ik was blij dat ik er was. Ik heb mij over laten halen om de middagrit mee te rijden. Nieuw betekent vooraan rijden. Best spannend zo'n eerste keer. In ruil daarvoor zou Heins mij en de motor naar huis brengen! Wel moest ik Heins beloven dat ik dan de 13e oktober de gehele dag bij de Snertrit zou zijn. We hadden mooi weer en ik kon mijn hart ophalen aan de diverse roodbonte veestapels die we onderweg

Schoonmaken van de carburateur

zagen. Als ex-melkvee-
houder word ik daar
blij van! Na de tijd
kreeg ik nog wat tips
over mijn rijstijl. Meer
gebruikmaken van de
handrem, maar dat
valt voor deze links-
handige dame met
kleine handen niet
mee. Maar oefening
baart kunst. Dit staat
er nu op de teller.

13 oktober. In dat gedoe met de aanhanger had ik
geen zin. Het plan was daarom om met de Sparta
naar Zelhem te rijden voor de Snertrit. De motor
sloeg aan maar ik kreeg hem niet in de
versnelling. Toen dat toch lukte reed ik even heen
en weer in mijn laantje. Helaas kreeg ik hem niet in
zijn 2e versnelling. Dus dan toch maar op de
aanhanger. Helaas ging tijdens het op de aanhan-
ger zetten mijn duo-zitje kapot. Ik had net iets te
veel kracht gezet op de verkeerde plaats.

Volgens Heins was er in Zelhem wel hulp voor de
motor. Maar op tijd komen zou niet meer lukken
dacht ik. Toch was ik er al om 10.15 uur, en nog
niet te laat voor de koffie. Peter probeerde mijn
motor, ik kreeg nog wat schakeltips, en ja, niks aan
de hand. Toch had ik met het rijden nog een paar
keer moeite met het schakelen, maar dat leverde
verder geen problemen op. Het was een mooie rit,
onder andere door het in herfsttinten gekleurde
landgoed Het Zelle.

Ik merkte wel dat ik moeite heb met de snelheid als
ik niet kan zien wat er zich achter een bocht
bevindt. Ik ben wat voorzichtig.

Dus die dag heb ik mijn eerste volledige Sparta rit
gereden. Wie had gedacht dat dit nog zou lukken.
Ik niet!!

Groetjes uit Haarlo, Ida te Velthuis

Deelname van Ida aan de Snertrit

TWENTERIT

Markelo, 22 september

In september zijn er verschillende toerritten, waaronder de Twenterit. Al jarenlang georganiseerd door Gerrit Krijgsman uit Markelo, met hulp van zijn vrouw Rina. En dit keer ook van zijn dochter en 2 kleindochters, dus een echt familiegebeuren.

Het was een zonnige dag, perfect voor een rit in de mooie omgeving van de Holterberg, de grote opkomst was dan ook begrijpelijk. Altijd een heel gedoe bij aankomst van de Sparta-leden, met busjes en aanhangers volgeladen met oude motoren. Hele mooie glimmende motoren, en patina motoren zoals ze dat noemen. Bij aankomst was het al een drukte van belang. Er werd al druk gesleuteld, er is altijd wel iemand die al pech heeft als de motor nog op de aanhanger staat. Onze techneut Peter was druk met het aan de praat maken van onwillige oude beestjes, dat lukt wonderbaarlijk genoeg bijna altijd. Ook ik had een motor meegenomen die voor het eerst een rit ging rijden, na veel testritten vond ik het verantwoord om het beestje in het diepe te gooien.

Na een moeizame start kwam de stoet op gang. Gerrit gooide er een mooi tempo in, en met de geur van de oude motortjes en de zon in de oogjes was het genieten van de mooie omgeving. Mijn motor liep en zoemde als een naaimachine, en het vertrouwen groeide met de minuut. Totdat, je voelt hem al aankomen, Henk en Christien over een gebroken bierflesje (Heineken) heenreden, met een lekkende achterband tot gevolg. Einde rit zou je denken, maar dan ken je Henk nog niet! Op de lunchplaats heeft Henk het bandje gerepareerd, klasse.

Maar op het moment van de lekkende band stond de stoet stil, te wachten totdat de motor van Henk op de bezemwagen stond. Ook ik had de motor stilge-

kwam de bezemwagen met 4 leuke dames erin, dus zoveel pech had ik nu ook weer niet. Motor op de kar en gauw naar de lunchplek.

Na de lunch werd er toch weer geprobeerd het motortje aan de gang te krijgen. Dat lukte, maar helaas na 2 kilometer was het weer pech. Peter heeft me gauw teruggeduwd naar Markelo, jammer maar ik heb toch genoten van de mooie dag met allemaal fijne mensen van onze club.

De rit was geweldig en de organisatie was top. Gerrit en Rina: bedankt en hopelijk tot volgend jaar.

Groet van de pechvogel van de dag
Chris vd Berg

Foto's: Bob Dijkstra

zet, altijd link natuurlijk, en bij het hervatten van de rit moest ik nogal trappen om hem weer aan de gang te krijgen. Dat lukte wel, maar hij gaf wat

nare plofjes. Een slecht teken, en ja hoor, hij gaf de geest. Je weet hoe het dan gaat: de technische jongens erbij, de bougie eruit, je carburateur wordt uit elkaar gesloopt, de puntjes worden gecontroleerd, alles oké maar toch niet lopen. Na een kwartier gaven de mannen het op.

De rit ging door, en ik bleef midden in de weilanden achter. Wachtend op de bezemwagen die Henk ondertussen naar de lunchplaats bracht, maar geduld is een schone zaak. Zittend in het gras met een mooi zonnetje was het ook geen straf, en een aardige boerin kwam mij een koel flesje drinken met een lekkere koek brengen. Zo zie je, er zijn heel aardige mensen in het Twentse land! Na een half uur

FOTO WEDSTRIJD

Dit jaar was een mooi seizoen waarin veel foto's zijn ingestuurd. De toerritten zijn bij uitstek geschikt voor de mooiste kiekjes. Wij hebben een paar fotografen die al die mooie ritten vastleggen.

Ga zo door en laat ons ook volgend jaar er weer van genieten.

In de volgende Spartaan wordt de winnaar van de fotowedstrijd bekend gemaakt. Zie hier een van de kanshebbers.

De redactie

SNERTRIT

Zelhem, 13 oktober 2024

De eerste snertrit in Zelhem, georganiseerd door ons trouwe lid Heins Andringa. De locatie was geweldig, midden in de weilanden maar toch vlak bij het dorp.

Verzamelen bij (whisky) Distilleerderij De Bronckhorst is wel erg bijzonder, en leuk natuurlijk. Wij werden hartelijk ontvangen door Heins en Gerda, die de koffie reeds bruin hadden staan, natuurlijk met koeken en andere lekkere dingen erbij. In de distilleerderij stonden prachtige koperen ketels, en heel veel flessen whisky. Later op de dag, na de toerrit, zouden we een rondleiding krijgen van de beheerders Eric en Friso.

Maar eerst moest er gereden worden! Met een flink aantal motoren en een 3-tal brommers gingen we op pad. Een klein beetje regen in het begin, maar dat hield gelukkig snel op. De omgeving van Zelhem is geweldig mooi, veel smalle weggetjes door de bossen en weilanden. De eerste helft van de rit, ongeveer 60 km, hadden we rap gereden. Natuurlijk met wat pechgevalletjes, maar dat zijn we gewend.

De tweede helft was een stuk korter, expres gedaan door Heins om iedereen de gelegenheid te geven om de rondleiding in de distilleerderij te doen. De rondleiding was zeer leerzaam, de uitleg van de nog jonge ondernemer was duidelijk en goed te begrijpen. Ze hebben in hun korte bestaan reeds prijzen gewonnen, dat is toch wel uitzonderlijk te noemen met zo'n concurrentie uit de grote whiskylanden.

De snert met bijbehorende lekkernijen was ook uitzonderlijk. Al met al hebben Heins en Gerda ons goed verwend met alle heerlijkheden en een mooie toerrit. Dank daarvoor, we hopen dat we volgend jaar terug mogen komen.

P.S. het is gebruikelijk dat als een (nieuw) lid voor de eerste keer meereijdt, hij of zij een verslag maakt van de rit (niet verplicht natuurlijk). Het verslag van de snertrit zou door het aanwezige nieuwe lid worden geschreven, maar dat is helaas niet gelukt. Vandaar dit op het laatste moment nog geschreven stukje. Ik had het graag wat uitgebreider willen hebben, maar ja, volgende keer beter.

Chris vd Berg

**Rondleiding in distilleerderij De Bronckhorst, ►
hier ligt whisky lang te rijpen in houten vaten**

ONTSTEKINGSTIJDSTIP AFSTELHULPMIDDEL

"De echte sleutelaar ken niet zonder"

'Heb jij al een? De echte motorsleutelaar kan toch niet zonder?'

'Nee, maar ik kan niet wachten om er één te krijgen!'

Het zou zo maar eens kunnen dat je flarden van een dergelijk gesprek tussen clubleden opvangt op een komend evenement. Grote kans dat het onderwerp een nieuw stuk gereedschap betreft om eenvoudig de ontsteking van onze geliefde motoren af te stellen.

Afgelopen najaar heb ik voor een mede-clublid zijn Sparta Villiers 200 cc weer aan de praat gemaakt. Een onderdeel daarvan was het juist afstellen van de ontsteking. Zoals wellicht bekend is bij deze motoren de verbinding tussen vliegwielen en krukas niet van een spie voorzien maar wordt eerstgenoemde in een bepaalde positie op de krukas vastgeklemd met een conische verbinding. Dat steekt dus nogal nauw. Het goede nieuws is wel dat de vliegwielenmoer zodanig is ontworpen dat deze tevens als trekker dient. Dus gewoon moer linksom, vliegwielen komt los; moer rechtsom, vliegwielen weer vast. Engineering van de bovenste plank, als je het mij vraagt.

Omdat ik nog relatief nieuw ben in de Villiers-wereld heeft René Woning me zeer bereidwillig te woord gestaan om me uit te leggen hoe het ontstekingstijdstip wordt afgesteld bij dit type blok. Dat gaat dus iets anders dan ik gewend was bij tweetakten, waarbij vliegwielen zijn voorzien van een spie en grondplaten met daarop de ontsteking verdraaid kunnen worden om zodoende het juiste tijdstip te bepalen.

Om geklooi met schroevendraaiers door bougiegaten en het daarbij behorende gokken van de voorontsteking te vermijden dient de cilinderkop te worden verwijderd. Het zijn maar 4 bouten dus dat is het werk niet. Maar de afdichting tussen cilinder en kop is verbroken en moet daarna weer worden hersteld met kans op compressieverlies (er zit namelijk geen pakking tussen). Als de cilinderkop er dan af is kan zeer exact het bovenste dode punt (BDP) van de zuiger worden bepaald door de af-

stand te meten tussen de bovenrand van de cilinder en de zuiger in zijn hoogste positie (in dit geval 1,8 mm). Het ontstekingstijdstip bedraagt bij deze motoren 4 mm voor het BDP, dus door de zuiger in tegengestelde draairichting zover terug te draaien (in dit geval dus tot 5,8 mm onder de cilinder bovenrand) staat deze in de optimale positie waarbij de bougie de vonk moet geven. Dat is dus het moment dat de contactpunten moeten openen.

Even weer terug naar de Sparta die ik op de operatietafel had staan. Zoals geïnstrueerd heb ik de kop verwijderd, deze even netjes gevlakt met een stuk fijn schuurpapier op een glasplaat, de metingen en instellingen verricht en de boel weer gemonteerd. Waarna de kop na de eerste proefrit nog weer even nagetrokken werd.

Starten en lopen! Mooi man, weer een klus plat, dacht ik. Er waren nog wat andere aandachtspunten die opgelost moesten worden en de tweede testrit verliep wat minder goed. Sputteren en ploffen en niet goed lopen. Het leek een ontstekingsdingetje te zijn. Maar om deze goed te checken zou de kop er weer af moeten en daar had ik niet zoveel trek in. Dus wat te doen?

En zo werd het idee voor het Ontstekingstijdstip Afstelhulpmiddel geboren. Natuurlijk bestaat er in de markt al een gereedschapje dat je in het bougiegat kunt draaien om vervolgens met een meetklok het BDP en ontstekingstijdstip te kunnen bepalen. Maar 1) die had ik niet, 2) die past niet op al onze Sparta's en 3) vond ik het leuk om er zelf een te maken. Scheelt ook weer zuurverdiend geld!

Dus in de rommelbak gedoken en een lange standaard M8 bout en moer, carrosseriering, oude bougie en stukje buis gebruikt om het prototype te fabriceren. Uiteindelijk kun je in dezelfde tijd drie keer de cilinderkop loshalen en weer vastbouten, maar dat is de investering die je doet om op de langere termijn dat juist NIET meer te hoeven doen.

Met het gereedschapje gemonteerd kwam ik erachter dat het vliegwielen verdraaid was ten opzichte van

Type motor	Bougiehoek (graden)	Ontstekingstijdstip voor BDP in mm	Verstelling afstelbout in mm
JLO 1-cilinder	75	3,8 - 4	4 - 4,2
JLO Twin	90	3,5	3,5
Victoria 250 cc	37,5	4 - 4,5	6,5 - 7,5
Villiers 200 cc (8E)	35	4	7
Sachs 98 cc	90	4	4

Het afstelhulpmiddel is getest en geschikt voor gebruik voor bovenstaande Sparta modellen

de krukas; ik had de vliegwielmoe niet vast genoeg aangedraaid. Dus weer opnieuw afgesteld, wat nu sneller ging doordat de kop er niet af hoefde. Starten en lopen!

Nadat de motor was afgeleverd bij de eigenaar kreeg ik een bericht dat hij weer niet goed liep. Dus ik er naar toe (in het kader van coullance en service en zo) en met het gereedschapje, dat nog in de juiste stand geborgd stond, eenvoudig vastgesteld dat de ontsteking weer verlopen was. Ik had tijdens de laatste afstelling ook twee stippen tegenover elkaar gezet op het carter en het vlieg wiel, zodat eenvoudig het tijdstip te checken was. Blijkbaar moet die vliegwielmoe dus flink worden vastgedraaid (vaster dan vast, is het devies!). Zo gezegd, zo gedaan en sindsdien loopt de motor als een zonnetje. Weer een tevreden klant.

Nu was er binnen de club ook belangstelling voor zo'n afstelhulpmiddel. Via de Sparta WhatsAppgroep heb ik 12 verzoeken ontvangen. Inmiddels zijn er deze geïnteresseerden allemaal voorzien van een doorontwikkelde versie, nu voorzien van een schroefdraad M8x1 (metrisch fijn).

Hoe werkt nu zo'n briljant hulpmiddel?

Ik heb een uitgebreide, stapsgewijze beschrijving van de juiste werkwijze gemaakt. Deze is meege-stuurd met afstelhulpmiddel, en ook te vinden in het leden-deel van de website van de club.

Hier een korte samenvatting:

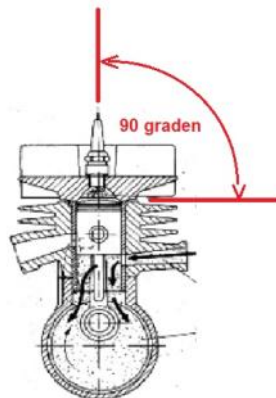
- Stel eerst de contactpuntafstand af volgens de afstelgegevens en -instructie voor jouw motorblok (zeker bij Villiers blokken deze stap niet overslaan!)
- Verwijder de bougie en draai het afstelhulpmiddel in het bougiegat totdat deze handvast zit.
- Stel nu het afstelhulpmiddel in op het bovenste dode punt van de zuiger. Om schade aan motor en hulpmiddel te voorkomen moet dit op zeer voorzichtige wijze gebeuren, in de uitgebreide werkwijze is beschreven hoe je dit kunt doen.
- Draai vervolgens de bout in het afstelhulpmiddel het juiste aantal millimeters in. Omdat dit een M8x1 bout met fijnmetrische draad is, is 1 omwenteling exact 1 mm.
- Breng voorzichtig de zuiger omhoog tot hij tegen het afstelhulpmiddel staat. Nu heb je exact het juiste ontstekingstijdstip bereikt.
- Stel nu op de voor het motorblok toepasselijke manier de ontsteking af.

Het ontstekingstijdstip afstelhulpmiddel is getest en geschikt voor gebruik voor de modellen in de tabel op de vorige pagina.

Natuurlijk is het ook te gebruiken voor andere twee- en viertaktmotoren waarbij de zuiger vlak of licht gebold is. De verstelling van de afstelbout hangt dan wel af van de hoek waaronder de bougie

in de cilinderkop steekt. Voor motoren met een kamzuiger en waarbij de bougie onder een hoek staat is het gereedschapje niet geschikt.

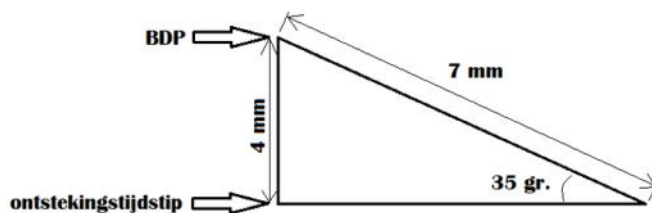
Achtergrond bij afstelling bij bougies die onder een hoek in de cilinderkop staan

Als een bougie recht ten opzichte van de hartlijn van de cilinder staat (dus 90 graden t.o.v. het dichtingsvlak van de kop en cilinder) is elke mm verdraaiing van het afstelhulpmiddel ook 1 mm verplaatsing van de zuiger. Zie bijvoorbeeld de JLO Twin en Sachs motoren in de tabel.

Bij bougies die onder een hoek op de hartlijn van de cilinder staan is een kleine correctiefactor nodig. We nemen de Villiers 200 cc als voorbeeld.

De bougie staat onder een hoek van 35 graden.

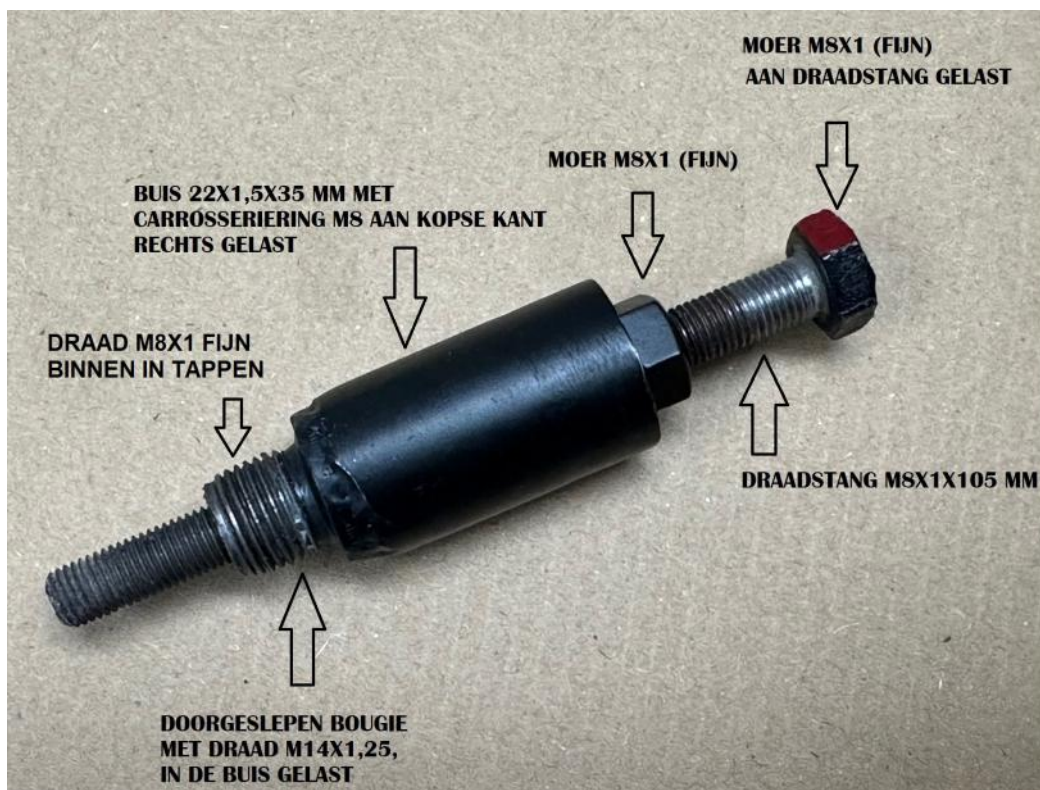

Om de punt van de afstelbout 4 mm naar beneden te verplaatsen moet bij een hoek van 35 graden de bout in de lengte 7 mm ingedraaid worden (basis brugklas-meetkunde, iets met sinus en ene Piet Agoras).

Hoe kleiner de hoek, hoe groter het verschil tussen de beide afmetingen.

Zelf zo'n hulpmiddel maken?

Als je beschikt over een lasapparaatje en een slijptol kun je zelf eenvoudig een ontstekingstijdstip afstelhulpmiddel maken. In de foto kun je de materialen en afmetingen zien die je nodig hebt.

Je kunt een oude bougie gebruiken en die doorslijpen op de positie bij de pijl in de foto:

Na het doorslijpen pak je het keramische deel er zo uit, slijp je de vonkbrug er af en kun je de schroefdraad M8x1 (metrisch fijn) tappen in de overgebleven huls. Let op: dit is niet de standaard M8 schroefdraad! Dat is namelijk M8x1,25; die kun je ook gebruiken maar dan kun je om de afstelling te doen van BDP naar ontstekingstijdstip niet het aantal omwentelingen tellen van de bout (of je moet het aantal millimeters voor het BDP willen delen door 1,25 of de verstelling meten met een schuifmaat).

De rest wijst zich eigenlijk vanzelf als je naar de foto kijkt.

Marc Methorst

ADVERTENTIE

Heb je het bovenstaande verhaal over het Ontstekingstijdstip Afstelhulpmiddel gelezen, en wil je er ook een maar vind je het te lastig om hem zelf te maken, of heb je het benodigde gereedschap niet ter beschikking?

Mail dan naar: marcmethorst@gmail.com.

Voor € 15,- maak ik er één voor je en deze wordt voor €4,30 verzendkosten naar je opgestuurd, of je krijgt hem persoonlijk overhandigd tijdens een evenement.

NATIONAAL VETERAAN TREFFEN

Woerden, 14 september 2024

Het is zaterdagochtend en ik ben vroeg opgestaan om naar het Nationaal Veteraan Treffen in Woerden te gaan. Het weer is perfect, de zon schijnt dat het een lust is. Fiets in het busje gegooid want het parkeren in Woerden is geen feest, het is altijd even zoeken naar een geschikt plekje. Het geluk was echter aan mijn zijde: bij een begrafenisonderneming was plaats genoeg, fietsje uit de bus en na 3 minuten rijden was ik reeds op plaats van bestemming.

Om 10 uur hadden de meeste standhouders hun spullen al opgebouwd, zo ook de Spartaclub. Peter en kornuiten zaten reeds aan de koffie, een gezellige boel.

Het wiel voor de Victoria dat Peter mij beloofd had stond reeds klaar. Een oud wiel natuurlijk, maar in goede staat verkerend. Schoonkrabben, spuiten en nieuwe lagers erin, en rijden maar, hoe makkelijk kan het zijn.

Het terrein liep geleidelijk vol, vooral met heel veel brommers. 80% van de brommers was Zündapp, daar zijn er nog verschrikkelijk veel van. De meeste zijn als nieuw, een lust voor het oog.

Een witte Sparta 50cc rijkspolitie motor

Er stonden ook heel veel bijzondere motoren te pronken, natuurlijk ook bij de Sparta stand! Er was veel bekijks, vooral de witte Sparta 50cc rijkspolitie motor trok veel de aandacht. Die ziet eruit als nieuw. Eigenaar Peter zal het volgende seizoen zeker een toerit gaan rijden op deze mooie motor.

De motor van Theo van der Werff kreeg een eervolle vermelding

Een eervolle vermelding voor de motor van Theo van der Werff

Prijsuitreiking aan Theo op het podium van het Nationaal Veteraan treffen

Toch is het wel jammer dat er veel minder mensen komen naar dit soort evenementen, de vergrijzing slaat toch wel erg hard toe. Dus Spartaleden, kom volgend jaar gewoon eens kijken en steun vooral je eigen club, zeker de mensen die daar ieder jaar weer staan en de stand weer mooi aangekleed hebben.

Ik heb genoten van deze ochtend en ga dan ook tevreden naar huis, met een echt Trots Sparta gevoel.

Groet Chris vd Berg

RONDJE SPARTA

Wat je in een rondje Sparta allemaal kan tegen komen, geniet van deze mooie foto's van Theo van der Werff.

